

Nens de Déu: la cibersecta

La Família, nom oficial d'una secta coneguda internacionalment, utilitza, emparada per l'anonimat, les xarxes d'Internet per controlar milers d'adeptes arreu del món. El seu historial abraça, entre d'altres, l'abús de menors, les tortures i els segrestos.

"Welcome to the family", diu la primera pàgina electrònica que trobem quan teclegem en l'ordinador l'adreça d'Internet <http://www.thefamily.org/family>. Més enllà hi ha una *web* que ofereix tot un seguit d'informacions i catàlegs de venda de pòsters, llibres, revistes, música i vídeos amb una estètica a cavall entre la mitologia *hippy* i la dels contes de fades. Res que pugui intranquil·litzar ningú, excepte que darrere del nom de "La Família" hi ha una de les sectes que més maldecaps ha causat en les últimes dècades arreu del món, una de les tipificades, i amb raó, de sectes perilloses. Ells són els Nens de Déu i la seua cordial abraçada de benvinguda pot tornar-se fàcilment letal, a ritme de *gospel* i d'al·lucinació messiànica.

Nens de Déu, una de les sectes més conegudes internacionalment, perseguida per la llei en nombrosos països, i amb un historial que abraça l'espionatge, l'extorquiment, la prostitució, l'explotació de pornografia, l'abús de menors d'edat, les agressions, les tortures i el segrest, entre d'altres fets (vegeu el gràfic a la pàgina 31), és un dels grups que manté operativa una *web* des de principi de 1995, sota la seua denominació oficial des de final dels anys setanta: La Família. "Making a difference",

"Diferenciar-se", és el lema d'aquesta direcció electrònica que pretén servir a les necessitats de comunicació internes del grup i de plataforma de distribució internacional dels objectes i publicacions que hauran de fer servir els adeptes tant per realitzar la captació de nous membres, com per "litificar",

sovint informacions i materials amb continguts pornogràfics, violents, xenòfobs, etc., que troben així un mitjà per a una difusió segura i sense fronteres.

Un intent de regulació. Aquesta crítica ha servit paral·lelament per intentar establir censures i controls amb l'argument d'impedir els abusos, especialment pel que fa a la protecció dels drets dels menors d'edat. El penúltim episodi va ser la decisió de CompuServe, una de les grans companyies que operen a través d'Internet, el desembre de 1995, d'imposar fortes restriccions a la lliure circulació de pàgines d'informació amb l'objectiu de limitar l'accés a serveis de caràcter eròtic, que havien denunciat associacions alemanyes d'usuaris. En els últims mesos s'ha suscitat el debat al voltant d'Internet: d'una banda hi ha els defensors de la màxima llibertat amb l'autoregulació de la difusió, i de l'altra els qui s'hi oposen i reclamen legislacions i normes específiques. El fet, però, és que diversos grups, les activitats dels quals són frontereres amb la legalitat o se situen clarament en la ribera fosca per les accions delictives que els caracteritzen, han usat i utilitzen avui la xarxa mundial per a la seua expansió, per poder comunicar-se i organitzar-se, i, també,

El líder carismàtic de Nens de Déu, David Berg, controla l'organització de la secta mitjançant les xarxes informàtiques.

és a dir per a vendre'ls, finançant així altres activitats i mantenint la seua estructura internacional.

Des de l'inici de la seua expansió, la xarxa informàtica mundial ha sofert la crítica enèrgica dels qui han vist en la teranyina d'Internet un sistema de comunicació incontrolable i camp adobat per a la delinqüència. Per la xarxa circulen

on molt més subtils que els editats fa una dècada.

ARXIU

per distribuir els seus productes.

Els Nens, La Família, encara té, suposadament, l'adreça establerta a Líbia, i els nuclis locals escampats arreu del món, però amb una especial predilecció, des de final dels anys 80, pels països de l'est europeu, d'Amèrica central i del sud i del Sud-est asiàtic. Aquesta dispersió els obliga a utilitzar sistemes de comunicació com ara la teranyina informàtica internacional per continuar el seu ministeri i exemplar la seua influència.

A Déu per Internet. Que els temps han canviat per a Nens de Déu, és evident. Recentment, en començar el mes de març passat, l'organització va renovar la seua web a Internet per introduir més informació i per actualitzar el catàleg de venda dels diversos productes, que constitueixen una de les seues formes de finançament, però, sobretot, de proselitisme. Pòsters, llibres, actuacions musicals en CD i cassetts, i vídeos, sovint amb l'etiqueta de "di-

dàctics", en un aparador informàtic amb reminiscències de l'estètica *hippy* i la plàstica *naïf* que sempre va caracteritzar la imatge corporativa del grup sectari, s'exposen mitjançant Internet, i es distribueixen arreu del món amb el servei de correu electrònic de què disposen. Un arxivador, un cartell amb una verge galàctica lleugerament vestida, un televisor on hi ha la imatge d'una feliç cantant i les notes musicals ballant sobre una explosió multicolor són les icones que obren la porta del basar i de la seua església.

La web de La Família mostra la clara predilecció del grup pel públic infantil i adolescent, tot i que l'acurada posada en escena denota que han après la lliçó: una imatge excessivament eròtica (angelets amb túniques transparents que sí que tenien sexe) i uns lemes imprudentment clars ("Tenim el Déu més *sexy*", "La nostra és una religió molt *sexy*") els van causar molts problemes fa només uns anys. De fet, a partir dels primers

anys 90, les comunicacions internes de la secta són pel que fa a la difusió pública taxatives: els calgué destruir bona part de les seues edicions i documents, i esporgar-ne la resta molt acuradament, per tal d'evitar qualsevol connexió de les seues activitats amb els delictes de què han estat acusats des del seu naixement, molt especialment pel que fa a la corrupció de menors i la prostitució.

També els materials que edita i distribueix el grup han adoptat un grau de subtileza major que els cartells, publicacions i vídeos que es distribuïen fa una dècada. Les produccions videogràfiques del grup, doblades al castellà amb accent sud-americà, que es distribuïen en els anys 89, 90 i 91 des de l'apartat de correus 50.816 de Madrid, a nom d'un suposada empresa, Chiqui Video Laan, són una mostra de calculada candidesa: entre el manual audiovisual de bons costums, l'educació de l'amor a déu i els divertits jocs infantils amanits de cançons i somriures,

L'estètica dels Nens de Déu està a cavall entre la mitologia 'hippy' i la dels contes de fades. Res que puguera intranquil·litzar ningú, si no fóra que darre del nom de "La Família" hi ha una de les sectes més perilloses.

LA DOCTRINA

Una religió molt carnal

La doctrina de la secta té una base cristiana evangèlica, amb grans dosis de pre-diccions apocalíptiques (de fet, han anunciat en diverses ocasions —unes setanta, per ser més exactes— greus catàstrofes de suposat origen diví —curiosament, sempre en moments en què policia, jutges i periodistes els perseguen de prop—, i la mateixa fi dels temps) i un caràcter profundament messiànic en la seua ideologia i en els seus líders.

Als inicis, la Bíblia i una interpretació molt *sui generis* dels textos sagrats dels cristians constituïren la base doctrinal, tot i que des de bell començament el tret més característic del seu evangeli fou el liberalisme de què feien gala en aspectes com la sexualitat i l'àcida crítica a l'ordre econòmic i social. De fet adoptaren no pocs dels lemes, maneres i estètiques que en aquells anys van popularitzar el moviment *hippy* nord-americà, el Black Power i els activistes contra la guerra de Vietnam.

Però ben aviat, la lectura pública de la Bíblia fou relegada, i els textos escrits per David Berg, en un primer moment, i pel nucli d'iniciats que l'envoltaven van convertir-se en doctrina sagrada. Així naixen les conegudes com a "Cartes de Mo", de les quals existeixen uns pocs milers.

L'evolució ideològica de la secta, molt relacionada amb tots els enfrontaments que ha tingut amb la legalitat dels països per on han passat i amb els mitjans de comunicació que han difós les seues activitats a vegades delictives, ha dut l'actual Família a adoptar un discurs i uns postulats més pròxims a l'evangelisme més conservador. En el seu discurs actual, les influències dels sectors més conservadors de les esglésies nord-americanes són alguna cosa més que una evidència.

També hi ha en els seus documents pú-

blics una crida per un ecumenisme ben especial, l'arrel del qual cal buscar més aviat en raons pragmàtiques que no en preceptes religiosos. L'antisemitisme és l'única concessió que es permeten en la seua tasca proselitista, identificant tèbiament el poder jueu amb el mateix ordre mundial.

Finalment, en els Nens trobem una clara vocació nord-americana. I això, a desgrat de la crítica al model social dels EUA, que no dubten a demonitzar. Més enllà de l'al·lèrgia que, segons asseguren, els produeix el "sistema", hi ha l'acceptació dels valors tradicionals americans i la seua transmissió acrítica, amb l'idioma anglès com a essencial nexa de comunicació dins del grup.

En el primer trimestre de 1992, la plana major de La Família féu públic el document "El nostre credo" (editat a Zuric pel WS), que es converteix en la declaració de "les creences fonamentals i de les principals doctrines de la germandat de comunitats missioneres independents coneguda com La Família.

Aquest document, entre altres punts profundament recolzats en textos dels evangelis, demana als adeptes: "consagrar-se i lliurar-se a Jesús de fet", "respectar la voluntat divina tal i com ha estat revelada", "renunciar a les riqueses materials", "viure en comunitats", "educar els menors en la fe del grup", "negar-se a l'avortament", "obeir Déu abans que les lleis humanes", "participar de l'eucaristia", "consagrar el cos a Déu", "orar en grup", "professar les virtuts de l'amor, del goig, de la pau, de la paciència, de la benignitat, de la bondat, de la fe, de la mansuetud i de la temperància". I conclou amb una cita bíblica convidant els membres a "contendre ardentment per la fe" (S. Judes 3). Uns manaments en els eufemismes sobre la carnalitat de la seua religió són més que obsessiva sospita. **S. H.**

amb moltes escenes que recorden els anuncis televisius d'aquella marca de cola nord-americana que ofereix cada any els seu "missatge de pau", perquè "la vida és així". I és que els Nens sempre han fet gala del seu americanisme originari, estètic i ideològic (vegeu requadre en aquesta mateixa pàgina).

Documents colpidors. La bonhomia de la façana de la seua església es romp quan les imatges obtingudes en diverses ocasions de les pràctiques internes "fereixen" la sensibilitat de l'espectador. L'existència d'aquests documents de contingut pomogràfic (tant els que han produït els Nens mateixos en països com Afganistan, Colòmbia, o a l'Europa de l'Est, com els que han aportat alguns ex-adeptes per denunciar el veritable altar de la secta) han constituït sovint les proves més impactants davant dels tribunals i de l'opinió pública.

Al catàleg electrònic d'Internet, Nens de Déu ofereix una abundosa informació sobre el seu fundador i líder carismàtic, David Berg "Mo" (sota la icona de la seua pròpia efigie, representat com un Moisès del segle XX), sobre les finalitats i la doctrina del grup (darrere de les imatges del símbol auri dels Nens i d'un cofre dels tressors), i sobre la seua història, evidentment garbellada amb ocultacions i deformacions interessades; una història que inclou també un ampli repertori d'instantànies fotogràfiques des dels anys 70 fins a l'actualitat. Informació davant la qual, òbviament, a qualsevol curiós usuari del servei li semblarà trobar-se amb una respectuosíssima entitat que conjuga símbols d'un orde mendicant santíssim i senyals d'utòpics activistes del *power flowers*.

A més, és clar, hi ha una adreça de correu electrònic (family@the-family.org), i dues opcions per tal d'accedir a agendes d'activitats (sota un calendari) i a direccions de contacte (sota un mapa del món), opcions que, curiosament, no són operatives en tota la seua extensió. Alguns dels *links* (connexions internes que comuniquen unes pàgines amb altres) a vegades

es de la secta a canviar de residència habitualment.

La Família té, segons fonts internes, entre dotze i quinze mil membres distribuïts arreu del món.

Escenes de sexe entre menors. Darrere d'una façana amable, s'amaguen documents de contingut pornogràfic.

necessiten de codis d'accés que són la clau per obrir els panys d'algunes de les sales ocultes d'aquesta casa. Aquests sistemes de seguretat són aplicats de manera extensiva a la xarxa de BBS (Bulletin Board Service) i adreces electròniques que fan servir.

ments i la interrelació als milers de membres de La Família arreu del món (entre dotze i quinze mil, segons fonts internes).

Aquest pas a les noves tecnologies encara s'ha fet més important després de les accions policials i els processos legals que s'o-

bren contra adeptes de Nens de Déu als inicis dels anys noranta. A Catalunya, per exemple, es va produir una espectacular operació dels Mossos d'Esquadra i el consegüent judici en què van ser encausats alguns dels membres de l'organització. En acabat, però, no

ORIOL MARTÍ

Comunicar-se amb discreció.

Els membres de La Família amb què vam poder parlar per elaborar aquesta informació ens van fer entendre que l'ús d'aquest correu electrònic, com també de diverses BBS d'accés restringit, són una de les formes més importants per mantenir el contacte entre els nuclis, per causa de la dinàmica de desplaçaments habituals i la inestabilitat de les seues residències (en habitatges llogats, com ara en xalets i apartaments, en càmpings o senzillament en caravanes) en què viuen una bona part dels adeptes de Nens de Déu, empesos per la recerca de nous "dipòsits recollidors" —en el vell argot intern de la secta aquest terme designa les poblacions on la tasca de recaptació de fons econòmics a través de qualsevol de les formes usuales en el grup és més generosa— i per la captació de nous membres, quan no per les persecucions legals de què són objecte.

La densa xarxa d'apartats de correus que va utilitzar la secta per establir les seues comunicacions internes i distribuir els seus productes fa una dècada ha estat substituïda en gran part per aquest nou mitjà, més eficaç, segur i anònim, que pot garantir els subministra-

Estructura de Nens de Déu

ELIT ZELEST (KQC: consell del rei i de la reina)

El formen David Berg (mort, segons algunes fonts l'any 1991) i la seua esposa Maria.

SERVEIS MUNDIALS (World Service o WS)

El formen un nucli d'iniciats, els líders, que visiten regularment els diversos països on el grup és present. Després de la fugida de Tenerife es radicaren a la Líbia de Gaddafi, però poc temps després Berg decidí controlar més directament la base del grup i els menà a una vida viatgera.

CENTRE SERVIDOR DE LES FAMÍLIES (Un només per cada país)

Actuava com a coordinació dels visitadors i de les comunitats afiliades. Avui han estat substituïts per la tasca dels "líders" i dels "visitadors".

VISITADORS

Són el nexe de contacte entre els nuclis, distribueixen els productes i edicions del grup, i actuen com a mestres espirituals de les famílies. Abans s'anomenaven "arquebisbes".

COMUNITATS AFILIADES (per àmbits geogràfics)

Agrupen un o més nuclis d'adeptes, desenvolupen les accions que els són transmeses des de la cúpula.

MESTRES

Encarregat d'una comunitat afiliada.

FAMÍLIES

Generalment, són nuclis familiars de parentesc. Són la cèl·lula bàsica del grup.

SERVIDOR DE LA LLAR

És el responsable de cada nucli. Els pares de família, habitualment.

CATEGORIES DELS ADEPTES: Líders o mestres, deixebles, catacumb (com internament anomenen els infants i adolescents impúbere).

CLASSES DE COMUNITATS: de pioners, de nadons i infants (els anomenats en l'argot intern "babe ranch" i "teenagers ranch" d'associats).

Dos cartells elaborats per La Família. Aquesta secta s'organitza en comunitats afiliades que generalment estan constituïdes per grups familiars amples, regits per un "cap de família" o "mestre" i coordinats pels anomenats "visitadors".

es pogueren demostrar les acusacions, referides, sobretot, a corrupció de menors. El judici de Barcelona es va saldar amb una sentència absolutòria que diverses entitats "antisectes", d'exadeptes i de familiars, van valorar sempre com a "decepcionant" i va coincidir amb processos semblants en altres països i amb enfrontaments amb la justícia, com

ara al Japó, Argentina i Austràlia.

Rere el teló d'acer. Precisament, els successos que van protagonitzar els Nens entre els anys 1991 i 1993, els van obligar a fer un intens trasllat posterior tot buscant zones més tranquil·les. Una part dels encausats a Barcelona desenvolupen avui amb plena normalitat les seues acti-

vitats a Algímia d'Alfara (el Camp de Morvedre), Santa Pola (el Baix Vinalopó) i València i organitzen incursions en zones europees en conflicte, com ara Croàcia i Bòsnia-Herzegovina, o en països amb problemes greus i controls escassos, com ara Romania, Polònia, Txèquia i Eslovàquia, sota el pretext d'accions humanitàries i de solidaritat. D'altres adeptes van fer les maletes a Buenos Aires, Quito o Mèxic per assentar-se a Madrid, a París o a diverses ciutats russes, fins i tot a la profunda i glacial Sibèria.

No és la primera diàspora que viu l'església fundada pel visionari David Berg; només l'última. Aquestes "migracions" els han servit per escampar la seua geografia, que ara té a l'Europa de l'est un dels punts estratègics, tal i com avançaven fa un any –i hem pogut corroborar– algunes fonts d'organitzacions franceses i suïsses d'assessorament sobre les sectes. La Confederació Helvètica va servir durant uns anys per centralitzar bona part de la logística del grup, mentre que França, el Regne Unit i l'estat espanyol van ser en la mateixa època i successivament fortes bases territorials a Europa. Però, els ulls del déu dels Nens es van girar cap a l'est, tot observant rere l'extint teló d'acer la receptivitat cap a qualsevol revelació d'unes poblacions òrfenes de religió durant moltes dècades.

Membres de La Família realitzen des de fa uns dos anys estades a l'Europa central utilitzant infraestructures a Àustria (des d'on el pas cap a Croàcia i Romania és especialment fàcil) i Itàlia. Sovint fan servir les instal·lacions de les organitzacions no governamentals que actuen en les àrees en conflicte (com ara la Caritas croata, que fins i tot sembla que els va estendre una mena de diploma en reconeixement a la seua tasca humanitària) i que els han brindat en ocasions suport (transports, contactes i accessos a camps de refugiats i hospitals). És clar que aquestes ONG desconeixen la seua adscripció, discretament oculta darrere dels nom de La Família, Famílies Missioneres, Música Zelest, o "Els

El judici de Barcelona contra membres d'aquesta secta es va saldar amb una sentència absolutòria per falta de proves.

Petit diccionari intern

- ✓ **BUDGET:** Sessions evangèliques i mostra de materials.
- ✓ **BABE RANCH:** Comunes destinades a educar els menors.
- ✓ **CARTES DE MO (CC MM):** Cartes escrites per David Berg que constitueixen els principals documents doctrinals des de 1969.
- ✓ **DIPÒSIT RECOL·LECTOR:** Zones on és fàcil recaptar fons.
- ✓ **DELINQUENTS:** Els representants de la societat civil.
- ✓ **FLYRTY-FISHING (peix lligaire):** Prostitució dirigida de les adeptes.
- ✓ **FLEE BAG:** Bossa de fugida.
- ✓ **LITIFICAR:** Vendre materials de propaganda.
- ✓ **MO:** David Berg.
- ✓ **MOSE DAVIS:** David Berg.
- ✓ **PEIXETS:** Les jovenetes de la secta.
- ✓ **SHARING-TIME (temps de participació):** Sessions que es fan dos o tres vegades cada setmana on els xiquets i xiquetes entre vuit i divuit anys mantenen pràctiques sexuals evidents o dissimulades.
- ✓ **TEEN RANCHES:** Comunitats per als adolescents.

CLAUS DE LES CC MM

GP (PÚBLIC EN GENERAL), DFO (NOMÉS PER A DEIXEBLES I AMICS), DO (NOMÉS PER A DEIXEBLES), LTA (NOMÉS PER A LÍDERS, AMB MÉS DE TRES MESOS D'EXPERIÈNCIA I PER A LA LECTURA ALS DEIXEBLES), LTO (NOMÉS PER A LÍDERS). Aquestes claus per identificar internament els diversos documents del grup estan en desús.

nuclis de La Família a Barcelona, València i Alacant.

italians", com en el cas de Romania (vegeu gràfic en aquesta mateixa pàgina), i l'aparença de colles tan innocents com un grup d'escoltes i tan atractives com una banda de música *grunge*.

Els nuclis d'adeptes dels Països Catalans col·laboren directament i habitualment en aquesta estratègia i organitzen viatges a aquelles zones, tot recaptant les donacions d'empreses i comerços que, juntament amb les edicions del grup, conformaran els materials que els serviran després de passaport en aquelles ciutats per a realitzar la seua tasca doctrinal. Hem pogut veure vídeos i butlletins que mostren la cara amable d'aquests viatges, on els somriures amples, les crides a estimar Déu i les guitarres allunyen qualsevol sospita possible d'un rerefons bastant menys altruista. Aquests materials, convenientment editats, són els que serveixen com a propaganda perquè les recol·lectes a empreses i comerciants siguin més efectives.

La presència al nostre país. Al voltant d'uns tres-cents poden ser avui els membres de Nens de Déu a l'estat espanyol, entre els "líders", els "deixebles" i els "catacumbes". S'organitzen en comunitats afiliades (en un espai geogràfic, com ara la Comunitat Afiliada de Llevant, que edita regularment un butlletí), i que, generalment, estan constituïdes per grups familiars amples, regits per un "cap de família" o "mestre", i coordinats pels anomenats "visitadors".

Per damunt d'aquesta base organitzativa hi ha un Centre Servidor de les Famílies en cada país, directament responsable davant el centre neuràlgic de la secta, l'anomenat World Service (WS) que dirigeix fermament el KQC, el Consell del Rei i de la Reina, també conegut com a Elit Zelest, en realitat només el nom que David Berg es va atorgar a si mateix i a la seua esposa Maria, poc després de ser expulsat de Tenerife i rebre la protecció del president Gaddafi, en els últims anys setanta. En realitat, tota aquesta estructura s'ha transfor-

Aquesta secta va veure en la caiguda del teló d'acer una oportunitat de penetrar en unes poblacions òrfenes de Déu.

mat a poc a poc des de l'any 1990, i avui l'elit controla molt més directament la base de les comunitats afiliades a través dels "visitadors" i de les xarxes informàtiques que se centralitzen en el WS (vegeu gràfic a la pàgina 27).

Hem pogut detectar l'existència de nuclis de La Família a Barcelona, València i Alacant, i també a Madrid, Cadis, Badajoz, Huelva, Sevilla i Almeria. Sortosament, no hem sabut de l'existència de comunitats semblants a les que sota els noms de Baby Ranch o Teenagers Ranch van fer tristament famosa aquesta secta; es va poder comprovar que sovint aquests eufemismes ocultaven veritables presons, com la descoberta a Macao (Brasil) on va morir presumible-

ment *suïcidat*, o assassinat, el nen Beniamino Portuguese, reticent a acceptar les pràctiques sexuals exigides pel grup, o singulars centres de corrupció de menors que van marcar la vida futura de nens i nenes, com ara Mene, que a l'edat d'onze anys va patir un seguit de rituals de caràcter exorcista per haver-se mostrat disconforme amb el seu casament amb David Berg, el seu propi avi, i que avui viu amb la seua tieta Deborah, filla de Berg i també fugitiva del grup, a la ciutat de Los Angeles.

Dues publicacions de La Família. La secta utilitza els seus productes per aconseguir ingressos econòmics i captar nous adeptes.

Salvador Hervàs

(La setmana vinent: "La Família busca fills a Centreuropa".)